

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Sisak

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

VATROSTALNA SISAK, SISAK

Sisak, listopad 2002.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3
3.1.	Odluka o pretvorbi	3
3.1.1.	Razvojni program	4
3.1.2.	Program pretvorbe	4
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	5
3.1.4.	Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća	5
3.2.	Potvrda na namjeravanu pretvorbu	8
3.3.	Provedba programa pretvorbe	9
3.4.	Upis u sudski registar	10
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	11
4.1.	Dionice s popustom	11
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	12
4.3.	Vlastite dionice	14
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	15
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	15
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	15
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	17
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	17
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	18
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	20

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Sisak

Klasa: 041-03/01-01/470

Urbroj: 613-05-02-35

Sisak, 23. listopada 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA VATROSTALNA SISAK S P.O., SISAK

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Vatrostalna Sisak s p.o., Sisak.

Revizija je obavljena u razdoblju od 7. svibnja do 23. listopada 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Postupak pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Upute za provedbu članka 20. stavka 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 18/93),
- Upute za primjenu članka 1. stavka 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 45/95),
- Uredba o načinu zaštite interesa Republike Hrvatske u postupku pretvorbe društvenog vlasništva u druge oblike vlasništva (Narodne novine 43/90),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Vjerodostojno tumačenje članka 24. Zakona o privatizaciji (Narodne novine 16/98),
- Uredba o raspolaganju dionicama i udjelima koje je Hrvatski fond za privatizaciju stekao temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 94/95),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju prilikom sklapanja ugovora o kupnji (Narodne novine 36/96),
- Pravilnik o dodjeli dionica bez naplate (Narodne novine 44/96, 1/97, 137/97 i 6/98),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o procjeni vrijednosti prikupljenih dionica u postupku osnivanja privatizacijskog investicijskog fonda (Narodne novine 142/98),
- Zakon o općem upravnom postupku (Službeni list SFRJ - pročišćeni tekst 47/86, Narodne novine 53/93),
- Uredba o uredskom poslovanju (Narodne novine 38/87),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93),
- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine 92/96), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće bilo je registrirano kod Okružnog privrednog suda u Zagrebu pod tvrtkom Vatrostalna Sisak, Sisak s potpunom odgovornošću (dalje u tekstu: Poduzeće). Sjedište Poduzeća bilo je u Sisku, Krajiška b.b.

Osnovna djelatnost Poduzeća bili su građevinski radovi na izgradnji, održavanju i rekonstrukciji industrijskih peći i drugih toplotehničkih agregata, industrijskih dimnjaka uključujući i kiselo otporne radove te izvođenje investicijskih radova u inozemstvu i uvoz i izvoz neprehrambenih proizvoda.

Direktor Poduzeća bio je Dubravko Novak.

Prema izvještaju o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991. broj UP-I-KK-143/2 od 24. travnja 1992. koji je izradila Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske - Podružnica Sisak, Poduzeće je u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 1991. ostvarilo prihode u iznosu 163.609.000.- HRD, rashode u iznosu 157.590.000.- HRD, te je utvrđena vrijednost aktive i pasive u iznosu 73.018.000.- HRD.

Koncem 1991. Poduzeće je imalo 124 zaposlenika.

2.2. Statusne i druge promjene

Od upisa pretvorbe u sudski registar (2. veljače 1993.) do dana obavljanja revizije (listopad 2002.) nije bilo statusnih promjena i promjene tvrtke društva Vatrostalna Sisak, d.d. (dalje u tekstu: Društvo), osim što je u 1994. upisana promjena sjedišta i umjesto ulice Capraška b.b. upisana je Capraška 5., te je u skladu s rješenjem Fonda, zbog nastale ratne štete, smanjen temeljni kapital Društva za 137.000,- DEM (16,5%). Usklađenje općih akata Društva sa Zakonom o trgovačkim društvima upisano je u sudski registar 9. lipnja 1998.

2.3. Vlasnički povezana društva

Društvo nije osnivalo druga trgovačka društva u razdoblju od pretvorbe do dana obavljanja revizije.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Odluku o pretvorbi društvenog poduzeća Vatrostalna Sisak, Sisak s p.o. u dioničko društvo donio je radnički savjet 29. lipnja 1992., a potpisao predsjednik radničkog savjeta Željko Smolčić. Drugi članovi radničkog savjeta bili su Jovo Gak, Ostoja Marković, Franjo Gavranović, Senad Mašinović, Radivoj Vidačak, Ilijaz Karabegović, Momir Milojević, Zahir Kahrmanović, Branko Pavlović i Nenad Vidaković. Odlukom je utvrđeno da se društveno Poduzeće pretvara u dioničko društvo. Vrijednost Poduzeća procijenjena je 45.100.000.- HRD ili 820.000,- DEM i podijeljena je na 820 dionica svaka u nominalnoj vrijednosti od 1.000,- DEM. Odluka je dostavljena Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija) u propisanom roku, 30. lipnja 1992. Uz odluku je dostavljena sljedeća dokumentacija propisana odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća:

- program pretvorbe društvenog poduzeća,
- izvještaj Službe društvenog knjigovodstva da je godišnji obračun za 1991. u skladu s propisima i računovodstvenim standardima,
- podaci o poslovanju,
- razvojni program,
- izvod iz sudskog registra,
- elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća.

Podaci i dokazi o pravu vlasništva i korištenju nekretnina dostavljeni su nakon primjedbi

i zahtjeva Agencije za dopunu dokumentacije od 10. kolovoza 1992.

U arhivi Društva i Hrvatskog fonda za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) odložen je tekst odluke o pretvorbi na kojem je rukom ispravljena vrijednost Poduzeća te broj dionica tako da vrijednost Poduzeća iznosi 45.600.000.- HRD ili 830.000,- DEM, (10.000,- DEM ili 1,2% više), a temeljni kapital podijeljen je na 830 dionica. Ova izmjena ovjerena je pečatom Poduzeća i parafom osobe koja je izmjenu sačinila (rukovoditelj službe za ekonomsko financijsko poslovanje Poduzeća Branka Čanak). Izmjenom je vrijednost Poduzeća i broj dionica usklađen s izmjenama elaborata dostavljenim Agenciji 1. studenoga 1992. Model pretvorbe i detaljna razrada provođenja pretvorbe utvrđena je programom pretvorbe Poduzeća.

3.1.1. Razvojni program

Razvojnim programom utvrđeni su mogući oblici razvoja kroz agresivnije djelovanje na tržištu kojim bi se povećao broj i obujam usluga iz osnovne djelatnosti vatrostalnog održavanja kod kupaca u Republici Hrvatskoj, izvođenje investicijskih radova u inozemstvu, povećanje plasmana vatrostalnog materijala kao repromaterijala kod izvođenja vatrostalnih radova, povećanje kvalitete usluge usvajanjem novih modernijih tehnologija rada koje povećavaju kvalitetu ili smanjuju troškove, trgovina robom na veliko kao pomoćna djelatnost, razvoj proizvodnje vatrostalnog materijala, razvoj projektantske djelatnosti, razvoj ispitivanja vatrostalnih materijala investiranjem u laboratorij, povezivanje s drugim proizvođačima radi zajedničkog investiranja u nove proizvodne pogone.

Poduzeće je prema podacima o kadrovskim i organizacijskim mogućnostima imalo 124, a postojala je potreba za 138 zaposlenih. Povećanje zaposlenih predviđeno je za tehničku i komercijalnu službu, dok je za financijsko računovodstvenu i pravnu, kadrovsku i opću službu predviđeno smanjenje 3 zaposlenika, a za predviđeni tehnološki višak nisu navedena moguća rješenja.

U razvojnom programu nije naznačeno razdoblje u kojemu se program mora ostvariti, nema ocjene izvodljivosti i financijskih aspekta programa, dok u podacima o poslovanju poduzeća nisu navedena moguća rješenja za predviđeni tehnološki višak, što nije u skladu s odredbama Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

3.1.2. Program pretvorbe

Program pretvorbe donio je radnički savjet 29. lipnja 1992., a potpisao predsjednik radničkog savjeta Željko Smolčić. Dostavljen je Agenciji 30. lipnja 1992. i sadržavao je model pretvorbe Poduzeća i detaljniju razradu postupka provođenja pretvorbe utvrđenog odlukom o pretvorbi Poduzeća.

Programom je utvrđena pretvorba Poduzeća u dioničko društvo prodajom Poduzeća, te prenošenjem neprodanih dionica mirovinskim fondovima i Fondu. Nadalje je utvrđeno da pravo prvenstva kupnje dionica imaju zaposleni i ranije zaposleni Poduzeća u roku 30 dana od dana objave raspisa za upis i uplatu dionica, protekom tog roka neotkupljene dionice mogu kupovati zaposleni u organima državne vlasti i pravnim osobama koji ne podliježu pretvorbi u idućih 30 dana, preostali dio dionica prodat će se drugim kupcima, a dionice koje se neće prodati ni na jedan prethodno određen način prenose se fondovima.

Za osobe koje imaju pravo prvenstvene kupnje dionica predviđena je prodaja uz popust

do 20.000,- DEM 50% vrijednosti Poduzeća, te mogućnost obročne otplate na pet godina, s time da u prvoj godini treba otplatiti 5% ukupne vrijednosti, u drugoj i trećoj 20%, četvrtoj 25%, te u petoj godini 30% ukupne vrijednosti Poduzeća.

Programom pretvorbe utvrđena je vrijednost Poduzeća u iznosu 45.100.000.- HRD ili 820.000,- DEM po tečaju na dan 31. prosinca 1991. U arhivi Fonda i Društva odložen je program pretvorbe na kojem je navedena vrijednost precrtana i rukom je upisano 45.600.000.- HRD ili 830.000,- DEM, a umjesto 820 dionica nominalne vrijednosti 1.000,- DEM upisano je 830 dionica. Izmjenom procijenjene vrijednosti i izmjenom broja dionica, vrijednost Poduzeća i broj dionica usklađeni su s izmjenama elaborata dostavljenog Agenciji 1. studenoga 1992.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Izvještaj o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991., broj 143/2 od 24. travnja 1992., izradila je Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske - Podružnica Sisak.

U postupku utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna Služba društvenog knjigovodstva utvrdila je da su u bilanci uspjeha za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 1991. ukupni prihodi iskazani manji za 2.260.000.- HRD, a ukupni rashodi manji za 2.720.000.- HRD od stvarno nastalih te je Poduzeće iskazalo bruto dobit veću za 460.000.- HRD, što čini 10% u odnosu na iskazanu bruto dobit. Ukupni prihodi nakon korekcije iznose 163.609.000.- HRD, a rashodi 157.590.000.- HRD.

Utvrđeno je da su u bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991. aktiva i pasiva iskazane u iznosu manjem za 8.696.000.- HRD, a nakon korekcije iznose 73.018.000.- HRD.

Dana je pozitivna ocjena o ispravnosti i zakonitosti kontrolom obuhvaćenih bilančnih pozicija, osim vrijednosti zemljišta za koje se navodi da Poduzeće u svom knjigovodstvu nema evidentiranu vrijednost zemljišta niti posjeduje zemljišno-knjižni izvadak B, te da su svi građevinski i montažni objekti Poduzeća smješteni na gradilištima u Željezari Sisak, Koksari Bakar i INA Petrokemiji.

Godišnji obračun iskazan je u skladu s važećim propisima s napomenom da su za sva utvrđena odstupanja u odnosu na iskazana stanja izvršene ispravke u poslovnim knjigama za 1992.

Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna korišten je kao podloga za izračunavanje knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti Poduzeća, osim pri utvrđivanju obveza kod kojih nije uzeta u obzir izvršena korekcija te su obveze u elaboratu iskazane u iznosu 437.000,- HRD manjem od obveza koje je utvrdila Služba društvenog knjigovodstva.

3.1.4. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća

Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća izradili su zaposlenici, osim procjene građevinskih objekata koju je obavio Milan Turk na temelju ugovora o djelu.

Zaposlenici su:

- Dubravko Novak, dipl. ing. metalurgije, direktor,
- Ivan Crnković, dipl. oec., rukovoditelj službe za komercijalno skladišne poslove,
- Željko Smolčić, dipl. ing. metalurgije, tehnički direktor,
- Branka Čanak, dipl. oec., rukovoditelj službe za ekonomsko financijske poslove,

- Vladimirka Kraljev, dipl. iur., pravnik.

Elaboratom je utvrđena procijenjena vrijednost Poduzeća knjigovodstvenom metodom u iznosu 39.285.000.- HRD ili 714.273,- DEM i tržišnom metodom u iznosu 45.243.000.- HRD ili 822.600,- DEM, a u temeljni kapital pretvorena je u iznosu 45.100.000.- HRD ili 820.000,- DEM, (za 143.000.- HRD ili 2.600,- DEM manje).

U procijenjenu vrijednost Poduzeća uključeni su stanovi.

Agencija je 10. kolovoza 1992. zatražila dopunu elaborata jer nije sadržavao sve potrebne dokaze i dokumentaciju na temelju koje je obavljena procjena.

Izmjene elaborata dostavljene su Fondu 1. studenoga 1992. Izmjene nisu potpisane, osim dijela koji se odnosi na procjenu građevinskih objekata.

Pri utvrđivanju knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti nije uključena korekcija obveza koju je obavila Služba društvenog knjigovodstva, te su obveze iskazane u iznosu manjem za 437.000.- HRD ili 7.945,- DEM.

Procijenjena vrijednost prema izmjenama elaborata iznosi 45.774.000.- HRD ili 832.255,- DEM, a u temeljni kapital pretvorena je u iznosu 45.650.000.- HRD ili 830.000,- DEM (za 124.000.- HRD ili 2.255,- DEM manje od procjene), što je za 531.000.- HRD ili 9.655,- DEM više od elaborata. Izmjene se odnose na ponovnu procjenu građevinskih objekata.

Kontrolom (zbrajanjem) pojedinačnih stavki imovine utvrđeno je da vrijednost imovine iznosi 75.793.000.- HRD ili 1.378.055,- DEM, što je za 3.714.000.- HRD ili 67.527,- DEM manje od vrijednosti navedene u elaboratu (79.507.000.- HRD ili 1.445.582,- DEM). Razlika se odnosi na potraživanja od kupaca i za dane predujmove, čija knjigovodstvena vrijednost iznosi 21.156.000.- HRD ili 384.655,- DEM, a procjenom su smanjena za potraživanja od kupaca iz Crne Gore i Srbije, te ratnih područja Hrvatske za 3.714.000.- HRD ili 67.527,- DEM, te iznose 17.442.000.- HRD ili 317.128,- DEM. Za dio potraživanja priloženi su izvodi otvorenih stavaka.

Vrijednosno najznačajniji dio imovine odnosi se na građevinske objekte u iznosu 26.869.260.- HRD ili 488.532,- DEM i potraživanja u iznosu 25.960.000.- HRD ili 472.000,- DEM.

Građevinski objekti izgrađeni su na zemljištu na kojem su pravo korištenja imala druga poduzeća, a prije gradnje pribavljena su odobrenja korisnika. Dva objekta izgrađena su na zemljištu na kojem je pravo korištenja imala Željezara Sisak, od koje su u tijeku revizije zatraženi podaci o zemljištu, te je li njihova vrijednost uključena u procijenjenu vrijednost Željezare. Odgovor na pisano traženje nije dostavljen.

Procijenjena vrijednost građevinskih objekata iznosi 26.869.260.- HRD ili 488.532,- DEM i odnosi se na četiri objekta. Prema elaboratu, procjena vrijednosti građevinskih objekata obavljena je na temelju tehničke dokumentacije i pregleda postojećeg stanja objekata. Sadašnja vrijednost objekata utvrđena je na temelju procijenjene nove vrijednosti istog objekta, umanjene za vrijednost uslijed starosti i trošnosti.

Procijenjena vrijednost uvećana je za vrijednost priključaka i rente. Za utvrđivanje nove vrijednosti upravne zgrade (montažni objekt) korištene su (i priložene elaboratu) važeće cijene

dobavljača, dok za druge objekte nisu priloženi izvori podataka na temelju kojih je utvrđena nova vrijednost objekata. Procjenom nije obuhvaćen jedan montažni objekt čija je procijenjena vrijednost po cijenama iz elaborata iznosila 1.689.655.- HRD ili 30.721,- DEM, dvije garaže procijenjene vrijednosti 352.000.- HRD ili 6.400,- DEM i tri TIBO kućice, koje na dan 31. prosinca 1991. nisu imale knjigovodstvenu vrijednost, a u elaboratu nema podataka o novoj vrijednosti ovakvih kućica, kao ni podataka o dotrajalosti i stanju. Dvije TIBO kućice dane su na korištenje Hrvatskoj vojsci i Ministarstvu unutrašnjih poslova. Montažni objekt nije evidentiran u poslovnim knjigama za 1991., niti je evidentiran nakon obavljene pretvorbe. Od pet TIBO kućica, tri su evidentirane u poslovnim knjigama nakon obavljene pretvorbe (na dan 31. prosinca 1993.), kao i garaže koje nisu obuhvaćene procjenom, a nije razvidno na temelju koje dokumentacije je evidentiranje obavljeno.

Procijenjena vrijednost opreme iznosi 3.969.314.- HRD ili 72.169,- DEM, a utvrđena je na temelju nove tržišne vrijednosti koja se umanjuje zbog dotrajalosti. U elaboratu nema podataka na koji način je utvrđena nova tržišna vrijednost, umanjeno zbog trošnosti i procijenjena vrijednost, odnosno nisu pribavljene (priložene) usporedne, zamjenske ili tržišne cijene opreme, te nema podataka na koji način je utvrđen postotak rabljenosti i faktori rentabilnosti opreme. Procjenom nisu obuhvaćena dva vozila marke Zastava 101, proizvedena 1985. i vozilo marke Renault 4 GTS knjigovodstvene vrijednosti 366.267.- HRD ili 6.659,- DEM koja su dana na korištenje Hrvatskoj vojsci. Vozila marke Zastava 101 dana su nakon provedenog postupka pretvorbe. Vozilo marke Renault 25 TX, dano na korištenje Hrvatskoj vojsci, uključeno je u procjenu po knjigovodstvenoj vrijednosti u iznosu 1.057.092.- HRD ili 19.220,- DEM.

Prema dostavljenim podacima vozila marke Zastava 101 i marke Renault 4 GTS nisu vraćena, a vozilo marke Renault 25 TX vraćeno je Poduzeću.

Odredbama članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća propisano je da je društveni kapital razlika između vrijednosti sredstava (ukupne aktive) poduzeća i vrijednosti obveza poduzeća, uključujući obveze prema pravnim i fizičkim osobama na temelju njihovih trajnih uloga u poduzeću.

Zalihe materijala i sitan inventar iskazani su po knjigovodstvenoj vrijednosti u iznosu 3.535.000.- HRD ili 64.273,- DEM. U knjigovodstvu zalihe su se iskazivale po planskim cijenama, te se na koncu obračunskog razdoblja izračunavalo odstupanje od planske cijene čime se vrijednost svodila na sadašnju. Knjigovodstveni podaci o količini i vrijednosti podudaraju se s podacima iskazanim inventurom. Fond je 21. studenoga 1995. obavio ponovni uvid u dokumentaciju Poduzeća te je utvrdio da je procijenjena vrijednost zaliha jednaka knjigovodstvenoj, u izvješću Službe društvenog knjigovodstva nisu utvrđene nikakve knjigovodstvene nepravilnosti, što znači da su zalihe korektno i pravilno iskazane u bilanci.

Procijenjena vrijednost stanova iznosi 1.359.160.- HRD ili 24.712,- DEM, a odnosi se na 18 stanova. Knjigovodstvena vrijednost stanova, nakon korekcije koju je zatražila Služba društvenog knjigovodstva za iznos revalorizacije, iznosila je 11.915.000.- HRD ili 216.636,- DEM. Procijenjena vrijednost izračunana je na način da je ukupna površina svih stanova od 1 098,28 m² pomnožena s cijenom od 250 DEM/m², umanjena na 15% vrijednosti koja po Zakonu o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo, pripada Poduzeću i za 40% popusta kupaca kod kupnje stana.

Elaborat ne sadrži popis stanova s površinom i zonom u kojoj se stan nalazi, a obračun nije obavljen za svaki stan zasebno, niti u skladu s Uredbom o načinu utvrđivanja cijene

stana. Također, nema podataka na koji način je utvrđena vrijednost kvadratnog metra stana. Tijekom obavljanja revizije od Porezne uprave zatražen je podatak o prometnoj vrijednosti m² stana na dan 31. prosinca 1991., ali Porezna uprava ne raspolaže ovim podacima. U razdoblju od 1992. do 1995. petnaest stanova prodano je u skladu s odredbama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo, ugovorena vrijednost stanova iznosi 220.474,- DEM, od čega 15% iznosi 33.071,- DEM. Tri stana prodana su u razdoblju od 2000. do 2002. putem agencije za promet nekretnina u iznosu 169.491,- DEM.

Procjena vrijednosti vrijednosnih papira i novčanih sredstva izvršena je prema nominalnoj vrijednosti iskazanoj u knjigovodstvu.

Obveze Poduzeća iskazane su po knjigovodstvenoj vrijednosti utvrđenoj u financijskim izvještajima, što je za 437.000.- HRD ili 7.945,- DEM manje od vrijednosti koju je utvrdila Služba društvenog knjigovodstva.

Obračunavanje i evidentiranje osobnih dohodaka koji su prema obračunu bili veći od zakonom utvrđenih u bruto iznosima, bez plaćanja poreza i doprinosa iz osobnih dohodaka kojim se terete materijalni troškovi u korist normiranog kapitala predstavlja oblik internih dionica. Od listopada 1990. za izdavanje internih dionica trebalo je pribaviti suglasnost Agencije u skladu s odredbama Uredbe o načinu zaštite interesa Republike Hrvatske u postupku pretvorbe društvenog vlasništva u druge oblike vlasništva. Poduzeća koja nisu nakon donošenja Uredbe pribavila suglasnost nisu mogla tu vrijednost kod pretvorbe društvenih poduzeća uključiti u osnivačku glavnica, odnosno interne dionice nisu se mogle zamijeniti redovnim dionicama. Na pisano traženje za dostavu podataka o internim dionicama dostavljena je odluka radničkog savjeta i obračun osobnih dohodaka za lipanj i srpanj 1990. Odlukom radničkog savjeta od 5. rujna 1990. odobrena je isplata u gotovom dijelu osobnog dohotka koji podliježe obvezama za interne dionice i obveznice za lipanj i srpanj 1990. Iz obračuna plaća razvidno je da su obračunani porezi i doprinosi, ali nije razvidno jesu li obračunani osobni dohoci veći od zakonom utvrđenih. Također, iz obračuna dohodaka za razdoblje od siječnja do svibnja 1990. razvidno je da su obračunani porezi i doprinosi, ali nije razvidno jesu li osobni dohoci veći od zakonom utvrđenih. Prema pisanom izvješću direktora isplata vezanih uz interne dionice prije i poslije navedenih (lipanj i srpanj 1990.) nije bilo. Iz dokumentacije nije razvidno jesu li izdvajana sredstva za interne dionice, ali s obzirom da Poduzeće nije od Agencije zatražilo odobrenje za izdavanje internih dionica, ako je i bilo izdvajanja sredstava ona nisu trebala biti uključena u temeljni kapital, odnosno interne dionice nisu se mogle zamijeniti redovnim.

3.2. Potvrda na namjeravanu pretvorbu

Agencija je 20. studenoga 1992. izdala potvrdu, klasa: 05-17/01-11-92/20 na namjeravanu pretvorbu prema kojoj se društveno poduzeće Vatrostalna Sisak pretvara u dioničko društvo, a pretvorba se može provesti u skladu s dostavljenom odlukom o pretvorbi i priloženom dokumentacijom. Temeljni kapital Poduzeća utvrđen je u iznosu 249.830.000.- HRD ili 830.000,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan predaje potpune dokumentacije.

Uz potvrdu je odložen prilog - podaci za zaključenje ugovora u kojem su navedeni podaci o procijenjenoj vrijednosti poduzeća, tečaju te je utvrđeno da se Poduzeće pretvara u

dioničko društvo prodajom dionica osobama iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća s popustom i bez popusta, drugim kupcima ostatak dionica koji ne kupe osobe iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2.a navedenog zakona te prenošenjem neprodanih dionica fondovima.

Fond je po službenoj dužnosti obnovio postupak pretvorbe te je 22. veljače 1994. donio rješenje kojim se smanjuje procijenjena vrijednost Poduzeća za 137.000,- DEM (16,5%) i iznosi 208.593.000,- HRD odnosno protuvrijednost 693.000,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan predaje potpune dokumentacije.

U obrazloženju rješenja navedeno je da je nakon izvršene pretvorbe dostavljena dokumentacija o nastaloj ratnoj šteti. Ratna šteta uzrokovana je topničkim djelovanjem, procijenjena je u iznosu 136.800,- DEM od nadležne komisije za popis i procjenu ratnih šteta gradskog vijeća Sisak i dokumentacija je odložena uz rješenje. Utvrđeno je da će se u skladu s rješenjem s malim dioničarima i dioničarom koji je kupio dionicu bez popusta zaključiti dodaci ugovora o prodaji dionica. U skladu s rješenjem Fonda, a prema pisanoj preporuci Fonda, skupština Društva donijela je 4. ožujka 1994. odluku kojom se prihvaća rješenje Fonda te se umanjuje procijenjena vrijednost poduzeća. Odluku je potpisao predsjednik skupštine Mladen Banfić.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Oglas za prodaju dionica s popustom i bez popusta, objavljen je 10. prosinca 1992. u dnevnom tisku. U oglasu je između ostaloga, navedeno da će se upis dionica obavljati za zaposlene i ranije zaposlene od 10. prosinca 1992. do 10. siječnja 1993., za druge osobe koje imaju pravo popusta u razdoblju od 10. do 18. siječnja 1993., za pravne i fizičke osobe koje kupuju dionice bez prava popusta u razdoblju od 18. siječnja do 26. veljače 1993., te da će se raspodjela dionica obavljati prema redu upisa.

Oglas o prodaji dionica nije u skladu s potvrdom Agencije te odlukom i programom pretvorbe, a također nije u skladu s odredbama članka 19. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojima je propisano jednako pravo stjecanja dionica za sve zaposlene i ranije zaposlene.

Fond je 14. prosinca 1992. zaključio sa 64 mala dioničara ugovore o prodaji 415 dionica s popustom u vrijednosti 415.000,- DEM ili 50% procijenjene vrijednosti Poduzeća, te s jednim dioničarom ugovor o kupnji jedne dionice bez popusta ili 0,1% procijenjene vrijednosti Poduzeća. Iz naprijed navedenog je razvidno da su ugovori o prodaji 50% vrijednosti Poduzeća s popustom zaključeni prije protoka roka navedenog u programu pretvorbe i pozivu na upis i kupnju dionica (10. siječnja 1993.). Zaključivanjem ugovora o prodaji 50% vrijednosti Poduzeća s popustom (maksimalna vrijednost koje se može kupiti s popustom) prije protoka roka nije primijenjeno načelo jednakog prava stjecanja dionica s popustom za sve zaposlene i ranije zaposlene koji su imali pravo za upis i kupnju dionica do konca oglašenog roka, što nije u skladu s odredbama članka 19. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. O prijavama zaposlenika i drugih zainteresiranih za kupnju dionica s popustom i bez popusta po ovom oglasu, nema pisane dokumentacije i ne može se utvrditi tko je bio zainteresiran za kupnju dionica, kada su prijave podnesene, te broj dionica koji su zainteresirani namjeravali kupiti.

Prema obrazloženju odgovorne osobe Društva od 6. lipnja 2002. pisane prijave za upis i kupnju dionica nisu podnašane, nego su sa zainteresiranima odmah zaključivani ugovori o

prodaji, prigovora na način upisa i kupnju dionica nije bilo za vrijeme upisa ni nakon zaključenja ugovora, ugovori su zaključeni prije isteka roka iz oglasa kako bi se primijenio tečaj koji je bio naveden u potvrdi Agencije, a naknadno prispjelih prijava do isteka roka ni nakon toga nije bilo.

Ugovor o kupnji jedne dionice bez popusta u vrijednosti 1.000,- DEM zaključen je s Dubravkom Novakom 14. prosinca 1992. Ugovorena je prodaja jedne dionice po cijeni od 1.000,- DEM (protuvrijednost 301.000.- HRD na dan predaje potpune dokumentacije Agenciji), jednokratno plaćanje u roku 7 dana, popust u visini 35% ugovorene cijene, te uz odobreni popust, cijena u iznosu 195.650.- HRD ili 650,- DEM. Kupac je u skladu s ugovorenim jednokratno uplatio ugovorenu cijenu 18. prosinca 1992. Plaćanje je obavljeno unutar 30 dana od dana izdavanja potvrde.

Nakon rješenja Fonda o smanjenju procijenjene vrijednosti Poduzeća s malim dioničarima i dioničarom koji je kupio jednu dionicu bez popusta zaključeni su 3. svibnja 1994. dodaci ugovorima. U dodacima ugovorima usklađena je vrijednost temeljnog kapitala i broj dionica Društva s rješenjem Fonda, smanjen je broj dionica koje kupuju mali dioničari te su utvrđeni obroci otplate. Umanjenje broja dionica malih dioničara obavljeno je na način da je broj dionica kupljenih po osnovnom ugovoru umanjen za 16,5% (postotak umanjenja procijenjene vrijednosti Poduzeća). Nakon zaključenja dodataka ugovorima mali dioničari su kupili 346 dionica s popustom u vrijednosti 346.000,- DEM ili 50% procijenjene vrijednosti Poduzeća, a jedna dionica u vrijednosti 1.000,- DEM ili 0,1% procijenjene vrijednosti Poduzeća kupljena je bez popusta.

Prema podacima iz registracije Društva od 1993. vidljivo je da su sve dionice koje nisu prodane malim dioničarima i jednom dioničaru bez popusta, odnosno 414 dionice u vrijednosti 414.000,- DEM, raspoređene fondovima na način da je Hrvatskom fondu za privatizaciju raspoređeno ukupno 276 dionica (33,3%), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 97 dionica (11,7%), te Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 41 dionica (4,9%). Nakon smanjenja procijenjene vrijednosti Poduzeća u 1994. fondovima je raspoređeno ukupno 346 dionica na način da je Hrvatskom fondu za privatizaciju raspoređeno 230 dionica (33,2%), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 81 dionica (11,7%) i Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 35 dionica (5%).

3.4. Upis u sudski registar

Osnivačka skupština Društva održana je 25. siječnja 1993., a promjena oblika organiziranja pretvorbom upisana je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 2. veljače 1993. Upisano je Društvo pod tvrtkom Vatrostalna Sisak, d.d. Sisak, Capraška b.b. s temeljnim kapitalom 830.000,- DEM ili 249.830.000.- HRD u skladu s potvrdom Fonda. Dioničari Društva nakon obavljene pretvorbe upisani u sudski registar su Hrvatski fond za privatizaciju (276 dionica ili 33,3%), Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske (97 dionica ili 11,7%), Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske (41 dionica ili 4,9%), Dubravko Novak (21 dionica ili 2,5%, od čega 20 dionica s popustom i 1 dionica bez popusta) i drugi mali dioničari (395 dionica ili 47,6%).

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 19. srpnja 1994. upisana je promjena kućnog broja sjedišta, te smanjenje temeljnog kapitala Društva tako da je upisano sjedište

Sisak, Capraška broj 5, a temeljni kapital Društva upisan je u iznosu 693.000,- DEM ili 208.593.000,- HRD u skladu s rješenjem Fonda iz 1994.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom

Fond je sa 64 mala dioničara zaključio 14. prosinca 1992. ugovore o prodaji 415 dionica s popustom u vrijednosti 415.000,- DEM ili 50% procijenjene vrijednosti poduzeća, te 3. svibnja 1994., nakon smanjenja procijenjene vrijednosti poduzeća, dodatke ugovorima o prodaji 346 dionica s popustom u vrijednosti 346.000,- DEM ili 50% procijenjene vrijednosti poduzeća.

Dionice su otplaćivane obustavom na plaći dioničara, te uplatom sa žiro računa Društva. Pregledom i provjerom dokumentacije koja se odnosi na prestanak radnog odnosa, obavijesti o kupnji dionica, te ugovore o prijenosu i prodaji dionica utvrđeno je da su dionice plaćane iz sredstava Društva, (do prijenosa na stjecatelje), za dioničare kojima je prestao radni odnos u Društvu: Mariji Špoljarić u razdoblju od veljače 1993. do svibnja 1994. djelomično, te u potpunosti u razdoblju od lipnja 1994. do veljače 1995., za dioničara Ivana Skrbina u razdoblju od ožujka 1994. do listopada 1995., za dioničara Antu Mađera u razdoblju od svibnja 1994. do listopada 1994., te za dioničara Ivu Gavranovića u razdoblju od listopada 1994. do svibnja 1995., što nije u skladu s odredbama članka 8. stavka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojima je propisano da poduzeće ne može kreditirati kupnju dionica odnosno udjela.

S obzirom da navedeni dioničari nisu platili više od dva obroka uzastopno, što je prema odredbama članka 8. stavka 1., 2. i 3. osnovnog ugovora bio razlog za raskid ugovora i prijenos neotplaćenih dionica Fondu, plaćanjem iz sredstava Društva izbjegnuto je raskid ugovora i omogućen prijenos 15 dionica na stjecatelje.

Prema evidenciji Fonda o zaduženjima i uplatama, utvrđeno je da su obveze po osnovi otplate dionica uredno ispunjavane po svim ugovorima, te su dionice mali dioničari u cijelosti otplatili u 1996. i 1997.

Tijekom 1993., 1994., 1995. i 1996. mali dioničari su zaključivali ugovore o kupnji otplaćenih i prijenosu neotplaćenih dionica. U knjizi dionica evidentirana je promjena dioničara za 162 dionice (23,4% od ukupnog broja dionica). Prema podacima iz ugovora cijena dionica je bila od 100,- DEM do 300,- DEM u 1993. i 1994., (10% do 30% od nominalne), te od 100,- DEM do 500,- DEM u 1995. i 1996. (10% do 50% od nominalne). Ugovori su ovjereni kod javnog bilježnika. Prema analitičkoj kartici prijenosa dionica od 2. rujna 1997. Fond je evidentirao prijenos dionica po 19 ugovora.

U 1997. Fond je s 14 malih dioničara zaključio dodatke ugovorima kojima je regulirana jednokratna otplata ostatka duga i odobren popust u visini 50%. Prema podacima u ugovorima o prijenosu dionica i knjizi dionica, utvrđeno je da je, u vrijeme kada su zaključeni

dodaci ugovorima i odobren popust za jednokratnu uplatu, 92% dionica po ovim ugovorima (69 od 75 dionica) bilo u vlasništvu novih stjecatelja. Stjecatelji po ovim ugovorima su bili Željko Smolčić, Ivica Pučko, Ivan Crnković, Nenad Savić i Dubravko Novak. Prijenos dionica po jednom ugovoru obavljen je u 1996., nakon stupanja na snagu Zakona o privatizaciji, a drugi prijenosi obavljeni su ranije. Deset ugovora o prijenosu nije bilo dostavljeno Fondu što nije u skladu s odredbama članka 21.d stavak 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojima je propisano da je jedan primjerak ugovora o prijenosu dionica stjecatelj dužan dostaviti Fondu. Četiri ugovora su dostavljena Fondu, no nije provedena promjena dioničara jer su tri ugovora vraćena Društvu (nisu bila originali ili se radilo o prijenosu na više stjecatelja), dok za jedan ugovor nije razvidno zašto nije evidentirana promjena dioničara. Zbog nedostavljanja ugovora o prijenosu dionica Fondu i neevidentiranja promjena dioničara odobren je popust u iznosu 12.547,01 kn, koji nije u skladu s odredbama članka 34. i 35. Zakona o privatizaciji kojima je propisano da pravo na izmjenu ugovora i navedeni popust po odredbama ovog zakona imaju osobe iz članka 5. stavka 1. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (mali dioničari) te prema odredbama članka 36. stavka 1. Zakona o privatizaciji (za ugovor o prijenosu koji je obavljen nakon stupanja na snagu ovog zakona) kojim je propisano da je stjecatelj koji preuzima prenositeljev dug prema Fondu dužan preostali dug platiti jednokratno u roku 6 mjeseci od dana sklapanja ugovora.

Promjena dioničara nastavljena je i nakon što su dionice u cijelosti otplaćene na način da su dionice nasljeđivane, darovane ili prodavane. Prema podacima iz ugovora o prodaji cijena dionica je bila od 350,- DEM do 1.000,- DEM (35% do 100% od nominalne).

4.2. Dionice iz portfelja fondova

U 1993. Hrvatskom fondu za privatizaciju raspoređeno je 276 dionica (33,3%), a u 1994. nakon smanjenja procijenjene vrijednosti Poduzeća 230 dionica (33,2%). Prema odredbama članka 31. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća Fond je bio dužan sve dionice koje je stekao staviti na javnu prodaju, osim ako Vlada Republike Hrvatske ili upravni odbor Fonda ne odluči drugačije. Nema dokumentacije da je Fond pokušavao prodati dionice (oglas, pristigle ponude, odluke tijela Fonda).

Tijekom 1994. i 1995. sve dionice iz portfelja Fonda dodijeljene su članovima obitelji poginulih hrvatskih branitelja i invalidima Domovinskog rata (dionice u vrijednosti 230.000,- DEM).

Fondovima mirovinskog osiguranja raspoređeno je u 1993. ukupno 138 dionica, a u 1994. nakon smanjenja procijenjene vrijednosti Poduzeća 116 dionica.

Hrvatsko mirovinsko osiguranje je u Večernjem listu od 13. ožujka 1995. objavilo poziv za prodaju dionica Društva. Pozivom je oglašena prodaja dionica u vrijednosti 93.300,- DEM (80,4% vrijednosti dionica koje su se nalazile u portfelju mirovinskih fondova). Na objavljeni poziv pristigle su dvije ponude. Jednu ponudu je podnijelo 15. ožujka 1995. Društvo, na temelju odluke o kupnji koju je donio upravni odbor Društva. Ovom odlukom utvrđeno je da se podnese ponuda za kupnju dionica iz portfelja mirovinskih fondova, a Dubravko Novak, direktor i Željko Smolčić, predsjednik upravnog odbora, zaduženi su da ishode obročnu otplatu uz vremenski rok pet godina. Ponudu Društva potpisao je predsjednik upravnog odbora, a ponuđena je kupnja 116 dionica po cijeni 116.000,- DEM (nominalna vrijednost po dionici) dok će se uvjeti i načini plaćanja regulirati ugovorom.

Drugu ponudu je podnio Dubravko Novak, dioničar i direktor Društva, 20. ožujka 1995., (pet dana nakon ponude Društva). S obzirom da su predsjednik upravnog odbora i Dubravko Novak bili zaduženi da za Društvo ishode obročnu otplatu uz vremenski rok pet godina nisu primijenjena načela jednakosti ponuditelja i tajnosti ponuda u javnom nadmetanju. Ponudio je

kupnju 116 dionica po cijeni od 126.000,- DEM, (što je za 10.000,- DEM ili 8,6% više od ponude Društva), plaćanje u kunama po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja, na način da 38.000,- DEM plati po potpisu ugovora, a 88.000,- DEM u jednakim godišnjim obrocima od 22.000,- DEM godišnje na rok od 4 godine.

Komisija Hrvatskog mirovinskog osiguranja za otvaranje ponuda i izbor ponuditelja na sastanku održanom 6. travnja 1995. izabrala je kao najpovoljniju ponudu Dubravka Novaka. S Dubravkom Novakom zaključen je 26. travnja 1995. ugovor broj 49/95 o prodaji 116 dionica Društva ukupne nominalne vrijednosti 116.000,- DEM, (sve dionice iz portfelja), dakle prodano je više dionica nego što je objavljeno u pozivu za prodaju. Nema dokumentacije o ispravku poziva ili o drugom pozivu za prodaju preostalih dionica. Ugovorena je cijena u iznosu od 119.480,- DEM što je za 6.520,- DEM ili 5,2% manje od prihvaćene ponude. Ugovorom je nadalje utvrđeno da će kupac prvi obrok u iznosu 40.000,- DEM uplatiti u roku 20 dana po potpisu ugovora, dok se na preostali iznos od 79.480,- DEM zaračunava kamata 6% godišnje, a kupac ga je dužan otplaćivati u osam jednakih uzastopnih polugodišnjih obroka, od kojih svaki iznosi 9.935,- DEM. Prvi obrok dopijeva 1. prosinca 1995., a posljednji 1. lipnja 1999. Iz dokumentacije nije razvidno zašto je ugovor zaključen po cijeni koja je manja od prihvaćene, te zašto su mijenjani drugi uvjeti koji se odnose na način i rokove plaćanja. Ugovorena je zakonska zatezna kamata za svaki dan zakašnjenja u slučaju zakašnjenja s uplatom bilo kojeg obroka, a kao garancija otplate ugovoreno je založno pravo na dionicama u vrijednosti ugovorene cijene koje se briše uplatom posljednjeg obroka, pravo prodavatelja na raskid ugovora ukoliko kupac zakasni s uplatom bilo kojeg obroka 15 dana, te da kupcu pripada dividenda za otplaćene dionice.

Prema podacima o zaduženjima i otplatama ugovora, utvrđeno je da je kupcu evidentiran obrok od 11.301,57 DEM koji se odnosi na otplatu glavnice i kamatu. Iz dokumentacije nije razvidno je li kamata obračunana na ugovoreni način (6% godišnje na 79.480,- DEM). Kupac je obroke otplaćivao u ugovorenim rokovima, a na zakašnjenje s plaćanjem dijela pojedinih obroka obračunane su i naplaćene zatezne kamate. Obveza je u cijelosti podmirena 22. prosinca 1998., 6 mjeseci prije isteka ugovorenog roka. Uvidom u izvode žiro računa Hrvatskog mirovinskog osiguranja utvrđeno je da je jedna uplata obavljena putem Privredne banke, a druge putem Sisačke banke. Tijekom revizije, zatraženi su podaci o načinu plaćanja i izvoru sredstava. Prema dopisu, banka nije u mogućnosti dostaviti tražene podatke bez izričite suglasnosti komitenta, jer se smatraju bankarskom tajnom.

Hrvatsko mirovinsko osiguranje nema ustrojenu evidenciju o zaduženjima i uplati dividende. Prema podacima Društva i uplatnicama kupca Hrvatskom mirovinskom osiguranju uplaćeno je 84.555,36 kn dividende.

4.3. Vlastite dionice

Društvo je tijekom 1994. i 1995. stjecalo (kupovalo), a u 1996. prodavalo vlastite dionice. Stjecanje vlastitih dionica je do 1995. bilo regulirano odredbama statuta Društva, a od

1995. odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Upravni odbor Društva je 1. rujna 1994. donio odluku kojom se odobrava kupnja 130 dionica iz portfelja Fonda po cijeni 50% od nominalne vrijednosti, te 27. svibnja 1994. odluku o kupnji 21 dionice po cijeni 75% nominalne vrijednosti od dioničara koji nije zaposlen u Društvu, 80% nominalne vrijednosti od dioničara koji je zaposlen u Društvu ako se isplata obavlja jednokratno, te 90% nominalne vrijednosti od dioničara koji je zaposlen u Društvu ako se isplata obavlja u obrocima. Osim ove dvije odluke upravni odbor je tijekom 1994. donio i pojedinačne odluke kojima se odobrava kupnja dionica od pojedinih dioničara.

U odlukama nije navedena svrha kupnje dionica što nije u skladu s odredbama članka 11. statuta Društva koji je bio na snazi 1993. i 1994. i kojima je bilo propisano da je Društvo ovlašteno pribavljati vlastite dionice ako je to potrebno da bi se izbjegla šteta za Društvo, ako se dionice namjeravaju ponuditi na otkup direktoru, drugim osobama te drugim djelatnicima, ako ih pribavlja kao posljedica statusne promjene ili u vezi statusne promjene, ako je to potrebno kako bi se smanjila osnovna glavnica Društva, te od invalida Domovinskog rata i članova obitelji poginulih u Domovinskom ratu. U 1995. stjecanje vlastitih dionica bez navođenja svrhe stjecanja nije bilo u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima kojima je propisano da Društvo može stjecati vlastite dionice samo ako je stjecanje potrebno da bi se od Društva otklonila teška šteta koja neposredno predstoji, ako dionice treba ponuditi da ih steknu zaposleni u Društvu ili u nekome od društava koje je s njime povezano, ako se dionice stječu zato da bi se dioničarima dala otpremnina, ako je stjecanje nenaplatno ili ako stjecanjem financijska institucija kupuje dionice komisiono, na temelju univerzalnog pravnog sljedništva ili na temelju odluke glavne skupštine o povlačenju dionica po propisima o smanjenju temeljnog kapitala Društva. Stjecanje vlastitih dionica, u navedenim slučajevima, dopušteno je samo onda ako društvo stvori propisane pričuve za te dionice tako da se ne smanji temeljni kapital društva ni pričuve koje po zakonu ili po statutu mora imati, a koje se ne smiju koristiti za isplate dioničarima.

Društvo je u 1994. zaključilo 15 ugovora o kupnji 120 dionica ili 17,3% temeljnog kapitala Društva, 12 ugovora u 1995. o kupnji 102 dionice, te je koncem 1995. imalo 222 vlastite dionice ili 32% temeljnog kapitala. Navedeno nije bilo u skladu s odredbama članka 11. statuta Društva koji je bio na snazi u vrijeme kupnje dionica i kojim je bilo propisano da Društvo može steći dionice u vrijednosti koja ne prelazi 25% nominalne vrijednosti osnovne glavnice.

Prije kupnje dionica nisu formirane pričuve za kupnju vlastitih dionica, koje je od siječnja 1995. trebalo formirati u skladu s odredbom članka 233. Zakona o trgovačkim društvima. Dionice su kupovane od dioničara kojima je Fond dionice dodijelio kao invalidima Domovinskog rata i članovima obitelji poginulih branitelja, po cijeni od 75% do 111% od nominalne vrijednosti dionica.

Radi usklađenja s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, skupština Društva je 29. travnja 1996. donijela preporuku upravi Društva za prodaju 153 vlastite dionice dioničarima po cijeni od 400,- DEM za dionicu (40% nominalne vrijednosti). Utvrđena cijena je za 35% do 71% manja od cijene po kojoj su kupovane, a u istoj godini cijena dionica (prema podacima u ugovorima) koje su prenosili i prodavali mali dioničari kretala se u rasponu od 100,- DEM do 500,- DEM po jednoj dionici. Društvo je donijelo dvije odluke o prodaji dionica.

Prva odluka o prodaji 153 dionice donesena je 3. svibnja 1996. Odlukom je utvrđeno da pravo kupnje imaju svi dioničari upisani u knjizi dionica na dan 29. travnja 1996. (dan održavanja glavne skupštine) u količini od najmanje jedne dionice do najviše 1/3 broja dionica koje dioničar posjeduje, po cijeni od 1.480,00 kn po jednoj dionici (400,- DEM na dan

donošenja odluke) te rok plaćanja do 30. studenoga 1996. Sa 16 dioničara zaključeni su 26. svibnja 1996. ugovori o prodaji 133 dionice, a neprodano je 20 dionica. Ugovori o kupnji 15 dionica raskinuti su sa šest dioničara jer nisu uplatili ugovorenu cijenu, dok su drugi dioničari dionice uplatili u skladu s ugovorenim. Na prodaju dionica nije bilo pisanih prigovora.

Drugu odluku o prodaji 35 vlastitih dionica (za 20 dionica koje nisu prodane u svibnju 1996. i 15 dionica koje su vraćene u vlasništvo Društva nakon raskida ugovora) Društvo je donijelo 2. prosinca 1996. Odlukom je utvrđeno da pravo podnošenja prijave imaju svi dioničari upisani u knjigu dionica na dan donošenja odluke o prodaji. Cijena jedne dionice utvrđena je u iznosu 1.425,00 kn (400,- DEM na dan donošenja odluke), a dioničari su dužni uplatu izvršiti do 30. ožujka 1997. Nadzorni odbor je 13. prosinca 1996. donio odluku kojom se odobrava kupnja 35 dionica devetorici dioničara. S dioničarima su zaključeni ugovori 23. prosinca 1996., a dionice su plaćene u ugovorenim rokovima. Na prodaju dionica nije bilo pisanih prigovora.

Nakon prodaje, u portfelju Društva je ostalo 69 vlastitih dionica ili 9,9% temeljnog kapitala.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

U vrijeme obavljanja revizije, listopad 2002., od ukupnog broja dionica Dubravko Novak ima 164 dionice ili 23,7%, Krešimir Crnković 87 dionice ili 12,6%, Ivica Pučko 75 dionica ili 10,8%, Željko Smolčić 74 dionice ili 10,7%, Društvo (vlastite dionice) 69 ili 9,9%, Jasna Novak 65 dionica ili 9,4%, Tomislav Novak 32 dionice ili 4,6%, Gordana Malešević 16 dionica ili 2,3%, Ivica Jalševac 13 dionica ili 1,9% a drugi dioničari ukupno 98 dionica ili 14,1%.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Temeljni financijski izvještaji usvojeni su na godišnjim skupštinama Društva.

Reviziju temeljnih financijskih izvještaja obavila je Revizija - Sisak d.o.o. za 1995., 1998. i 2001. jer je Društvo razvrstano u mala trgovačka društva, te je navedeno da realno i objektivno pokazuju financijsko stanje i rezultate poslovanja.

Tablica broj 1

Pregled podataka iz temeljnih financijskih izvještaja za razdoblje od 1994. do 2001.
u kn

Redni broj	Godina	Prihodi	Rashodi	Dobit	Vrijednost aktive i pasive
1	2	3	4	5	6
1.	1994.	17.675.962,81	17.351.011,13	229.125,68	6.671.642,82
2.	1995.	13.951.546,93	13.502.791,02	339.806,13	7.247.127,44
3.	1996.	13.534.400,73	12.802.438,26	513.919,23	6.983.102,57
4.	1997.	9.583.920,90	8.663.195,40	602.518,58	6.953.571,61
5.	1998.	15.149.149,22	14.363.557,33	504.430,02	9.157.063,86
6.	1999.	8.242.984,73	7.656.566,67	461.049,91	9.729.034,69
7.	2000.	8.905.817,50	8.540.959,72	290.183,32	6.539.052,64
8.	2001.	12.082.193,32	9.603.384,70	1.896.231,46	11.258.179,64

Društvo je u razdoblju od 1993. do 2001. ostvarilo dobit, koja od 1997. do 2000. ima trend opadanja. U 2001. dobit je veća za 553,4% od prethodne godine. Na ovo povećanje znatno je utjecala naplata potraživanja iz prethodnih godina u iznosu 2.400.000,00 kn na temelju izvansudske nagodbe.

Odredbama članka 21. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća koje su se primjenjivale do stupanja na snagu Zakona o privatizaciji bilo je propisano da kupac koji kupuje dionice uz popust i uz obročnu otplatu stječe pravo na udjel u dobiti na temelju otplaćenih dionica, dok dividenda po osnovi neotplaćenih, a ugovorenih dionica pripada Fondu. Odredbama članka 31. Zakona o privatizaciji je propisano da kupac koji kupuje dionice bez popusta na obročnu otplatu ima pravo na udjel u dobiti na temelju svih ugovorenih dionica.

Do stupanja na snagu Zakona o privatizaciji Društvo nije isplaćivalo dividendu. Dobit ostvarena 1993. i 1994. prenesena je u zadržanu dobit. U 1996. u druge pričuve koje su korištene za otkup vlastitih dionica prenesena je dobit ostvarena u 1994., dok je veći dio dobiti ostvarene u 1993. korišten za isplatu dividende za 2000.

U razdoblju od 1996. (dobit za 1995.) do 2002. (dobit za 2001.) Društvo je isplaćivalo dividendu (95% dobiti) u skladu s odredbama Zakona o privatizaciji. Dividenda po dionici kretala se u rasponu od 440,00 kn za 2000. do 2.882,35 kn za 2001.

Društvo je od 1994. do 2001. uzimalo kod Sisačke banke kratkoročne kredite za obrtna sredstva, a na dan 31. prosinca 2001. kratkoročne obveze za kredite iznose 2.000.000,00 kn.

U vrijeme pretvorbe (1992.) Društvo je imalo 124, a 31. prosinca 2001. ima 49 zaposlenih, što je smanjenje za 75 zaposlenih ili 60,4%. Razlozi smanjenja broja zaposlenih bili su uglavnom odlazak u mirovinu, prestanak radnog odnosa na određeno vrijeme, rad bez radne dozvole i redoviti otkazi. Društvo je donijelo dva programa zbrinjavanja tehnološkog viška.

Plaće se redovno isplaćuju. Prosječna neto plaća (bez menadžerskih plaća) kretala se od 1.364,00 kn (1994.) do 3.357,56 kn (2001.). Neto plaća u 2001. kreće se u okviru prosjeka Republike Hrvatske.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Vatrostalna Sisak s p.o., Sisak.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Vatrostalna Sisak s p.o., Sisak, nije obavljen u potpunosti u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- Elaboratom nije obuhvaćena vrijednost dijela građevinskih objekata (montažni objekt procijenjene vrijednosti 1.689.655.- HRD ili 30.721,- DEM, dvije garaže procijenjene vrijednosti 352.000.- HRD ili 6.400,- DEM i tri TIBO kućice, bez knjigovodstvene vrijednosti, za koje u elaboratu nije bilo podataka o dotrajalosti, niti podataka o novoj vrijednosti ovakvih kućica), što nije u skladu s odredbama članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Dokazi ili poziv na korištene izvore podataka na temelju kojih je utvrđena vrijednost novih objekata, osim upravne zgrade, nisu priloženi elaboratu. Nema podataka na koji način je utvrđena nova tržišna vrijednost opreme, umanjeње zbog trošnosti i procijenjena vrijednost, te na koji način je utvrđen postotak rabljenosti i faktori rentabilnosti, odnosno nisu pribavljene (priložene) usporedne, zamjenske ili tržišne cijene opreme. Elaborat ne sadrži popis stanova s površinom i zonom u kojoj se stan nalazi, a obračun nije obavljen za svaki stan zasebno, niti u skladu s Uredbom o načinu utvrđivanja cijene stana. Nema podataka na koji način je utvrđena vrijednost kvadratnog metra stana. Tijekom obavljanja revizije, od Porezne uprave zatražen je podatak o prometnoj vrijednosti m² stana na dan 31. prosinca 1991., ali Porezna uprava ne raspolaže takvim podacima. Procijenjena vrijednost za 18 stanova iznosi 24.712,- DEM, a knjigovodstvena 216.636,- DEM. Za 15 stanova prodanih u skladu s odredbama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo, 15% ugovorene vrijednosti iznosi 33.057,- DEM. Tri stana prodana su putem agencije za promet nekretnina za 169.491,- DEM.

Obveze Poduzeća iskazane su po knjigovodstvenoj vrijednosti u visini utvrđenoj financijskim izvještajima, što je za 437.000.- HRD ili 7.945,- DEM manje od vrijednosti koju je utvrdila Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske.

Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, propisano je da elaborat treba sadržavati dokaze za pojedine postupke u proceduri procjene ili poziv na korišteni izvor podataka, a procjenu treba izraditi odgovorno i brižljivo bez ispuštanja bilo kojeg elementa procjene od značajnijeg utjecaja na konačnu procijenjenu vrijednost

poduzeća.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u potpunosti u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- Oglas za prodaju dionica s popustom i bez popusta, objavljen je 10. prosinca 1992. u dnevnom tisku. U oglasu su, između ostaloga, navedeni rokovi upisa dionica te da će se raspodjela dionica obavljati prema redu upisa. Ugovori o prodaji 415 dionica s popustom u vrijednosti 415.000,- DEM ili 50% procijenjene vrijednosti Poduzeća, zaključeni su 14. prosinca 1992., što je 26 dana prije proteka roka navedenog u programu pretvorbe i oglasu za prodaju dionica (10. siječnja 1993.). Oglas o prodaji dionica nije u skladu s potvrdom Agencije te odlukom i programom pretvorbe, a odredba o raspodjeli dionica prema redu upisa i zaključivanje ugovora o prodaji 50% vrijednosti Poduzeća s popustom (maksimalna vrijednost koja se može kupiti s popustom) prije proteka roka, nije u skladu s odredbama članka 19. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je propisano jednako pravo stjecanja dionica s popustom za sve zaposlene. Odgovorna osoba za poslovanje Poduzeća bio je Dubravko Novak.

- Dionice su otplaćivane obustavom iz plaća zaposlenika (dioničara), te uplatom sa žiro računa Društva. Pregledom i provjerom dokumentacije koja se odnosi na prestanak radnog odnosa, obavijesti o kupnji dionica, te ugovore o prijenosu i prodaji dionica, utvrđeno je da su dionice plaćane iz sredstava Društva (do prijenosa na stjecatelje) za dioničare kojima je prestao radni odnos u Društvu, što nije u skladu s odredbama članka 8. stavka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je propisano da poduzeće ne može kreditirati kupnju dionica odnosno udjela. S obzirom da navedeni dioničari nisu platili više od dva obroka uzastopce, što je prema odredbama članka 8. stavka 1., 2. i 3. osnovnog ugovora bio razlog za raskid ugovora i prijenos neotplaćenih dionica Fondu, plaćanjem iz sredstava Društva izbjegnut je raskid ugovora i omogućen prijenos 15 dionica na stjecatelje. Odgovorna osoba za poslovanje Društva bio je Dubravko Novak.

- U 1997. s 14 malih dioničara zaključeni su dodaci ugovorima kojima je regulirana jednokratna otplata preostalog duga i odobren popust u visini 50%. Prema podacima u ugovorima o prijenosu dionica i knjizi dionica, u vrijeme kada su zaključeni dodaci ugovorima i odobren popust za jednokratnu uplatu, 92% dionica po ovim ugovorima (69 od 75 dionica) bilo u vlasništvu novih stjecatelja. Jedan ugovor o prijenosu dionica zaključen je u 1996., nakon stupanja na snagu Zakona o privatizaciji, a drugi ugovori zaključeni su ranije.

Deset ugovora o prijenosu nije bilo dostavljeno Fondu, što nije u skladu s odredbama članka 21.d stavak 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je propisano da je jedan primjerak ugovora o prijenosu dionica stjecatelj dužan dostaviti Fondu. Zbog nedostavljanja ugovora o prijenosu dionica Fondu i neevidentiranja promjena dioničara, odobren je popust u

iznosu 12.547,01 kn, koji nije u skladu s odredbama članka 34. i 35. Zakona o privatizaciji, kojima je propisano da pravo na izmjenu ugovora i navedeni popust po odredbama ovog zakona imaju osobe iz članka 5. stavka 1. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (mali dioničari), te prema odredbama članka 36. stavka 1. Zakona o privatizaciji (za ugovor o prijenosu koji je zaključen u 1996. nakon stupanja na snagu Zakona), kojim je propisano da je stjecatelj koji preuzima prenositelj dug prema Fondu, dužan preostali dug platiti jednokratno u roku šest mjeseci od dana sklapanja ugovora. Stjecatelji po ovim ugovorima bili su Željko Smolčić, Ivica Pučko, Ivan Crnković, Nenad Savić i Dubravko Novak.

- Fondovima mirovinskog osiguranja raspoređeno je u 1993. ukupno 138 dionica, a u 1994. nakon smanjenja procijenjene vrijednosti Poduzeća 116 dionica nominalne vrijednosti 116.000,- DEM. Tijekom 1995. Hrvatsko mirovinsko osiguranje je u dnevnom tisku objavilo poziv za prodaju dionica Društva nominalne vrijednosti 93.300,- DEM (80,4% dionica koje su se nalazile u portfelju mirovinskih fondova). Na objavljeni poziv pristigle su dvije ponude. Jednu ponudu je podnijelo 15. ožujka 1995. Društvo za kupnju 116 dionica po cijeni 116.000,- DEM (nominalna vrijednost po dionici). Ponudu Društva potpisao je predsjednik upravnog odbora. Drugu ponudu podnio je Dubravko Novak, dioničar i direktor Društva, pet dana nakon ponude Društva. S obzirom da je Dubravko Novak bio zadužen da za Društvo ishodi obročnu otplatu uz vremenski rok pet godina nisu primijenjena načela jednakosti ponuditelja i tajnosti ponuda u javnom nadmetanju. Ponudio je kupnju 116 dionica po cijeni 126.000,- DEM, (što je za 10.000,- DEM ili 8,6% više od ponude Društva). Komisija Hrvatskog mirovinskog osiguranja izabrala je kao najpovoljniju ponudu Dubravka Novaka, s kojim je zaključen ugovor o prodaji 116 dionica ukupne nominalne vrijednosti 116.000,- DEM, (sve dionice iz portfelja), dakle prodano je više dionica nego što je objavljeno u pozivu za prodaju. Nema dokumentacije o ispravku poziva ili o drugom pozivu za prodaju preostalih dionica. Ugovorena je cijena 119.480,- DEM, što je za 6.520,- DEM ili 5,2% manje od prihvaćene ponude. Nije razvidno zašto je ugovor zaključen po cijeni koja je manja od prihvaćene, te zašto su mijenjani drugi uvjeti koji se odnose na način i rokove plaćanja. Za Hrvatsko mirovinsko osiguranje ugovor je potpisao Mladen Strukan. Kupac je obroke otplaćivao u ugovorenim rokovima. Obveza je u cijelosti podmirena šest mjeseci prije isteka ugovorenog roka.

- Društvo je tijekom 1994. i 1995. stjecalo (kupovalo), a u 1996. prodavalo vlastite dionice. Stjecanje vlastitih dionica je do 1995. bilo regulirano odredbama Statuta Društva, a od 1995. odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Upravni odbor Društva donio je odluke o kupnji dionica u kojima nije navedena svrha kupnje. Odluke upravnog odbora potpisao je predsjednik Željko Smolčić. Društvo je koncem 1995. imalo 222 vlastite dionice ili 32% temeljnog kapitala Društva (za 7% više od statutom dozvoljenih), a prije kupnje dionica nije formiralo pričuve. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 11. Statuta, koji je bio na snazi u vrijeme stjecanja vlastitih dionica i odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, kojima su propisane svrhe za koje društvo može stjecati vlastite dionice, obveza formiranja pričuva za otkup dionica te postotak vlastitih dionica koje društvo smije imati u odnosu na temeljni kapital. Odgovorna osoba za poslovanje Društva bio je Dubravko Novak.

U razvojnom programu nije naznačeno vrijeme na koje se program odnosi, nema ocjene izvodljivosti, te financijskih aspekata. Društvo je u svim godinama nakon pretvorbe ostvarilo dobit, od 1995. isplaćuje dividendu koja je za 2001. iznosila 2.882,35 kn po dionici, plaće se redovno isplaćuju, a u 2001. kreću se u okviru prosjeka Republike Hrvatske.

Prema izvješću direktora Društva, veći dio razvojnog programa ostvaren je do 2001., jer je povećan broj kupaca u zemlji, povremeno se pružaju usluge u inozemstvu, pružaju se nove vrste usluga održavanja i usluge izrade projektno-tehnološke dokumentacije, a Društvo je za uspješan i kvalitetan rad dobilo međunarodni certifikat DIN EN ISO 9002:1994. Dio

razvojnog programa koji se odnosi na razvoj trgovine na veliko kao pomoćne djelatnosti, te razvoj proizvodnje i ispitivanja vatrostalnog materijala nije ostvaren.

S obzirom da je broj zaposlenih smanjen sa 124 u 1992. na 49 zaposlenika u 2001., da je ukupni prihod u 1999. i 2000. bio manji, a u 2001. nešto veći od ukupnog prihoda ostvarenog koncem 1991., te da su ciljevi razvojnog programa djelomično ostvareni, djelomično su ostvareni i ciljevi iz članka 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

U očitovanju od 21. listopada 2002. zakonski predstavnik navodi da je postupak pretvorbe i privatizacije napravljen u ratnim vremenima, kada se nije znalo kada će rat završiti i s kojim posljedicama po Društvo, a to potvrđuje činjenica da se nakon obavljene pretvorbe i privatizacije dogodila značajna ratna šteta na objektima Društva. Iz istog razloga razvojni program ne sadrži razdoblje za koje se donosi, ocjenu izvodljivosti i financijske aspekte.

Nedostatak pratećih pisanih dokumenata obrazlaže neiskustvom zaposlenih koji su provodili postupak i okolinom izvan Društva koja je trebala dati pojedine podatke i smatra da se proces pretvorbe i privatizacije morao završiti i po cijenu nepotpunih podataka s obzirom na inflaciju i rok u kojem se primjenjivao tečaj marke utvrđen potvrdom Agencije. Navodi da podaci o poslovanju ne sadrže moguća rješenja za predvidivi tehnološki višak jer se namjeravalo povećati ukupan broj zaposlenih, smanjenje zaposlenih odnosilo se na dvije službe, te je bila moguća unutarnja preraspodjela, a nije se namjeravalo otpustiti ili zbrinuti višak zaposlenih.

Razlika između vrijednosti obveza navedenih u elaboratu i vrijednosti obveza koje je utvrdila Služba društvenog knjigovodstva nije uključena u procijenjenu vrijednost jer prema mišljenju zakonskog predstavnika Društva nema utjecaja na temeljni kapital. Za dio građevinskih objekata, čija vrijednost nije obuhvaćena elaboratom, navodi da su bili mobilizirani, dio je uništen ili se očekivalo uništenje, dio koji je vraćen iziskuje brojne popravke, objekti u Kutini nisu još u posjedu Društva te smatra da ova imovina nema utjecaja na temeljni kapital. Nadalje navodi da Društvo nema pisanih dokaza za dio mobiliziranih sredstava. Za procjenu vrijednosti stanova navodi da je u vrijeme izrade elaborata na svih 18 stanova postojalo stanarsko pravo, nije se znalo da će dva stana biti napuštena, a jedan stanar odustati od otkupa. Društvo je prije prodaje stanova imalo troškove, a ne zna se kakve još obveze može imati zbog stanarskih prava, te treba uzeti u obzir obročnu otplatu u razdoblju od 30 godina.

U dijelu koji se odnosi na provedbu programa pretvorbe navodi da nakon prijave za kupnju 50% dionica s popustom nije bilo razloga za čekanje proteka roka, te su zaključeni ugovori, jer bi se zbog velike inflacije bitno promijenio tečaj, a naknadno se nitko nije javio i nije bilo žalbi na postupak.

Vezano uz plaćanje dionica navodi da je svaki dioničar odgovoran za otplatu svojih dionica, a kako su dionice otplaćivanje obustavom na plaći, moguće je da su se potkrale pogreške.

Za prodaju dionica iz portfelja mirovinskih fondova zakonski predstavnik Društva navodi da se u oglasu dogodila pogreška u objavljenjenu vrijednosti dionica zbog nepravilnog knjiženja ili pogreške u tiskanju jer dionicu nije moguće dijeliti.

Na ostale navode izvješća o prodaji dionica iz portfelja mirovinskih fondova očitovanje je 21. listopada 2002. dostavio Dubravko Novak, kupac dionica koji je u vrijeme kupnje bio zakonski predstavnik Društva. U bitnom navodi da je u vrijeme kupnje dionica bio direktor Društva, ali nije sudjelovao u kupnji dionica za Društvo jer je kompletan posao kupnje vodio upravni odbor, dok je njegovo učešće u kupnji bilo u tome što je upravni odbor zadužio

predsjednika upravnog odbora i njega da dogovore rokove plaćanje pri izradi ugovora do čega nije došlo. Nadalje navodi da nije predlagao ili sugerirao odluku o kupnji te da nije bio prisutan na sjednici upravnog odbora na kojoj se odluka donosila. Navodi da o uvjetima zaključenja ugovora nije razgovarao, jer ga je dočekaio prijedlog ugovora kakav je i potpisan. Ugovor je nepovoljniji od uvjeta koje je naveo u ponudi, jer iako je ukupna cijena u ugovoru niža od ponuđene ostali dodaci toj cijeni bitno su je uvećali (kamate od 6%, povećanje prvog obroka s 38.000,- DEM na 40.000,- DEM, polugodišnji obračun plaćanja, te dividenda za neotplaćeni dio dionica koja pripada mirovinskom fondu). Kod realizacije ugovora navodi da je mirovinski fond uplate evidentirao na nepoznat način, te su njegovi pokušaji za usklađenjem djelomično prihvaćeni. Nadalje navodi izvore sredstava, te da je sve uplate obavljao gotovinom putem banaka.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Područni ured Sisak, Ivana Kukuljevića Sakcinskog 1 Sisak.

Ovlašteni državni revizori:

Renata Božić, dipl. iur.

Silvija Mičević, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____

(pečat i potpis)

VATROSTALNA SISAK, SISAK

1. Radnički savjet: Željko Smolčić, predsjednik, Jovo Gak, zamjenik predsjednika, te

članovi: Ostoja Marković, Franjo Gavranović, Senad Mašinović, Radivoj Vidačak, Ilijaz Karabegović, Momir Milojević, Zahir Kahrimanović, Branko Pavlović i Nenad Vidaković

2. Upravni odbor:

Goran Sertić, predsjednik od 30. listopada 1992. do 25. siječnja 1993.

Krešimir Belović, od 30. listopada 1992. do 25. siječnja 1993.

Željko Desnica, od 30. listopada 1992. do 25. siječnja 1993.

Josip Šipuš, od 30. listopada 1992. do 25. siječnja 1993.

Dubravko Novak, od 24. studenoga 1992. do 3. prosinca 1993.

Ivan Crnković, od 25. siječnja 1993. do 8. prosinca 1995.

Željko Smolčić, predsjednik od 25. siječnja 1993. do 8. prosinca 1995.

Ivica Pučko, od 25. siječnja 1993. do 8. prosinca 1995.

Boris Učakar, od 25. siječnja 1993. do 8. prosinca 1995.

Ivica Jalševac, od 3. prosinca 1993. do 8. prosinca 1995.

3. Nadzorni odbor:

Mato Briševac, od 25. siječnja 1993. do 3. prosinca 1993.

Željko Vujnović, od 25. siječnja 1993. do 3. prosinca 1993.

Vesna Zaplatić-Palajić, od 25. siječnja 1993. do 3. prosinca 1993.

Josip Češković, od 3. prosinca 1993. do 8. prosinca 1995.

Marija Špoljarić, od 3. prosinca 1993. do 8. prosinca 1995.

Ivica Skrbín, od 3. prosinca 1993. do 4. ožujka 1994.

Barica Eškerica, od 4. ožujka 1994. do 8. prosinca 1995.

Ivan Crnković, predsjednik, od 8. prosinca 1995. do 9. lipnja 2000.

Vladimir Posavec, od 8. prosinca 1995. do 9. lipnja 2000.

Ivica Pučko, zamjenik predsjednika od 8. prosinca 1995. do 9. lipnja 2000.

Željko Smolčić, predsjednik od 9. lipnja 2000.

Krešimir Crnković, zamjenik predsjednika od 9. lipnja 2000.

Gordana Malešević od 9. lipnja 2000.

4. Direktor ili Uprava:

Dubravko Novak, od 6. ožujka 1990. do 30. lipnja 2000.

Ivica Pučko, od 30. lipnja 2000.